

Pohádka o zemi České

Byla jednou jedna malá bohatá zemička a v té zemičce se nežilo moc špatně. Lidé měli práci, fungovalo školství, zdravotnictví, policie, soudy, pravidelně 2x měsíčně dostávali výplaty za odvedenou práci, neznali drogy, lichváře, vykrádání kostelů a hřbitovů. Reklamy v televizi uvádělo Vajíčko a bylo jich velmi málo.

Ale vládli v ní čarodějové, kterým se říkalo komunisté. Byli zvláštní, některým lidem zakázali cestovat po světě, nutili je poctivě pracovat a pronásledovali všechny zloděje, vextráky, nemakačenky a sabotážníky.

A protože lidé v té zemičce nebyli hloupí a bázlíví, a chtěli více, a někteří chtěli zlegalizovat našmelené a nakradené bohatství, rozhodli se, že bylo dost čarodějů. Poslechli proto různě se vyskytující duchy, kteří jim řekli, aby vzali klíče a šli s nimi zvonit na jedno velké náměstí v Praze.

Volali hesla jako: „Gusto, je nás husto“ nebo „máme holé ruce...“, což přivolalo zelené mužíky s obušky a vznikla mela, která byla jen slabým odvarem toho, co se stalo na Czechtecu. Ale ani lidé, ani zelení mužíci neměli tušení, že to všechno bylo již dávno předem sametově domluveno a upečeno.

V tom se objevil udatný rytíř na bílém koni-místní písmák a světec v jedné osobě. Jmenoval se Václav, stejně jako svatořečený český kníže.

Bohužel, v té chvíli lidé uvěřili jeho blábolu, že pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí. A tak místo čarodějů do řízení této zemičky nastoupili usmívající se mocipáni, kteří vymysleli šílený plán. Pojmenovali ho kuponová privatizace.

Za pár let se bohužel ukázalo, že ten kůň nebyl kůň, že to byl vlastně osel a pan Václav nebyl žádný rytíř, ale loutka, za jejíž nitky šikovně tahali prospěcháři, korupčníci a zahraniční loutkovodiči.

Jak čas plynul, pochopili lidé, že je jedno, jestli má čaroděj ve znaku růže nebo modrého ptáka, či jinou politickou značku.

Byla tu nová banda čarodějů, kteří ale myslí jen na své účty ve Švýcarsku, Americe či jiné off-short zemi. Co neukradnou sami, rozkradou jejich příbuzní a kamarádi. Tak se ze zemičky, která měla velký majetek, nikomu nic nedlužila a ještě půjčovala, stala zemička, která nic nemá a je šíleně zadlužená.

A i když lidé v té zemičce stále nebyli hloupí, ale báli se o zaměstnání a majetek, báli se vyhrožování vymahačů, exekutorů, zaprodané policie, soudců a policejních komand. Proto neudělali nic, aby tomu zabránili.

Jak je v té zemičce zvykem, seděli jen u piva a nadávali. Pivo, které stálo desetkrát víc a chutnalo dvacetkrát hůř, protože bylo vyrobeno podle normy EU.

Mysleli si, že je pozdě něco změnit. Klíče od předlistopadového majetku neměli, a ty, se kterými by teď mohli zvonit, jsou od bytů na hypotéku a od aut na leasing.

Mocipáni dokonale kryli jeden druhého a dál v tichosti rozprodávali co se dalo v této malé zemičce rozprodat a zadlužovali ji na století dopředu. Kázali vodu a pili víno. A tak se stalo, že jednoho dne už nebylo co prodat!

Tenhle milník výstižně nazvali ekonomickou krizí.

Lide Český, i já se ptám:

**„KDY TVÁ ZTRACENÁ VLÁDA VĚCÍ TVÝCH
ZPĚT SE K TOBĚ NAVRÁTÍ?“**